

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **J. M.**, zastoupeného advokátem Mgr. Romanem Seidlerem, se sídlem Na Jíkalce 13, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 12. 2005, sp. zn. 60 Az 109/2005,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta Mgr. Romana Seidlera **se určuje** částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5. 10. 2005, č. j. OAM-720/LE-B01-B02-2005, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) zamítlo žádost žalobce (dále jen „stěžovatel“) o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Plzni zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), rozsudkem ze dne 21. 12. 2005.

Rozsudek žalobce napadl kasační stížností, a to z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Poté, co mu byl ustanoven právní zástupce, doplnil kasační stížnost o tvrzení, že se na Ukrajině bojí zadržení policií v souvislosti s výkonem vojenské služby v letech 1987 až 1989, a proto se obává vrátit na Ukrajinu. Tato skutečnost zůstala při rozhodování soudu opomenuta, ačkoli při jejím bližším zkoumání mohly být dle stěžovatele zjištěny závěry odůvodňující použití některého z důvodů pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu.

Dále stěžovatel uvádí, že skutečnost, že se bojí vrátit zpět na Ukrajinu, mohla při bližším ověřování vést k udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Podle stěžovatele způsob, jakým krajský soud tyto dvě otázky posoudil, zakládá kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Současně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Brojí-li stěžovatel proti tomu, že se krajský soud dostatečně nezabýval otázkou azylové relevance jeho vojenské služby na konci 80. let, zjišťuje zdejší soud, že tuto námitku stěžovatel neuplatnil v žalobě, ale až v kasační stížnosti, a je ji proto třeba označit za nepřipustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., jak bylo toto ustanovení vyloženo zdejším soudem například v jeho rozsudku ze dne 22. 9. 2004, sp. zn. 1 Azs 34/2004 (publ. pod č. 419/2004 Sb. NSS): *„Ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. in fine brání tomu, aby stěžovatel v kasační stížnosti uplatňoval jiné právní důvody, než které uplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohl; takové námitky jsou nepřipustné. Ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s. naproti tomu brání tomu, aby se poté, co bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, uplatňovaly skutkové novoty. K takto uplatněným novým skutečnostem kasační soud při svém rozhodování nepřihlíží.“*

Pokud pak stěžovatel brojí proti tomu, že se měl krajský soud podrobněji zabývat otázkou, zda z okolností, za nichž o azyl žádal, nevyplynuly důvody, pro něž by mu mohl být udělen humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu, je třeba připomenout, že pokud takové důvody hodné zvláštního zřetele stěžovatel pocítoval, měl je uplatnit již před žalovaným, a nikoli až v kasační stížnosti, jak vyplývá například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2003, sp. zn. 3 Azs 23/2003 (publ. na www.nssoud.cz), kde zdejší soud uvedl: *„Žadatel o azyl musí uvést skutečnosti a důvody, pro které o azyl žádá, již ve správním řízení. Pokud nežádá o udělení humanitárního azylu v řízení před správním orgánem, resp. neuvede důvody hodné zvláštního zřetele, které by mohl vzít správní orgán v úvahu při rozhodování o udělení humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nemůže k jejich případnému uplatnění až v žalobě či v kasační stížnosti soud přihlížet.“*

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát Mgr. Roman Seidler; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2x 1 000 Kč za dva

úkony právní služby – převzetí a příprava věci a doplnění kasační stížnosti - a 2x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 12 odst. 1, § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 2 150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu